

Nr 270.

Av herrar **Bergh** och **Mannerskantz**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatsens fjärde huvudtitel för budgetåret 1949/50 m. m.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 135 tillåta vi oss framhålla följande.

En lönefråga inom försvarsväsendet, som sedan flera år tillbaka framstått såsom särskilt aktuell, utgöres av kassachefernas lönegradsplacering. Trots det starkt utökade arbetet och trots att kassacheferna övertagit hela det juridiska ansvaret för kassaväsendet vid förbanden äro de alltjämt placerade i samma lönegrad, som de år 1938 tillhörde i egenskap av regementskassörer, d. v. s. biträde åt den dåvarande kassachefen, regementsintendenten. Den då gällande lönegraden var Uo 3, vilken nu motsvaras av Ma 6. Förmånerna ha för övrigt till och med minskat, då felräkningspengarna, som vid ett infanteriregemente utgjorde 400 kronor per år, numera borttagits.

Efter en hemställan år 1946 om förbättrad lönegradsplacering föreslog såväl försvarets civilförvaltning som lönenämnden i sina yttranden, att kassacheferna skulle placeras i Ma 8. Ett förslag att man skulle utreda, om inte eventuellt även andra ställningshavare borde placeras i denna lönegrad, föranledde att frågan icke fördes vidare. Någon sådan utredning har ännu icke kommit till stånd. Härigenom har frågan om kassachefernas lönegradsplacering kommit att ställas på en oviss framtid, trots att de myndigheter, som 1946 togo ställning till den, ansågo en förbättring påkallad.

En sådan behandling av en redan tidigare missgynnad personalkategori, som under krigsåren utan ökad ersättning fick åtaga sig helt nya och ansvarsfyllda arbetsuppgifter, strider mot de mest elementära rättvisekrav.

Den nuvarande lönestoppsprincipen bör icke tillämpas i detta fall. Allra minst kan något sådant vara rimligt sedan en annan personalkategori inom försvarsväsendet, nämligen bokhållarna vid vissa tygverkstäder, vilkas uppgifter varken i fråga om arbetsbörd eller ansvar kunna jämföras med kassachefsbefattningarna, nyligen lönegradsplacerats högre än dessa. Bokhållarnas placering i Ce 21 ger nämligen dem en slutlön i Stockholm av 955 kronor under det att slutlönen där för kassachef i Ma 6 stannar vid 853 kronor.

En lönegradsplacering av kassacheferna i Ma 8 bör även ges retroaktivt verkan från de data, vid vilka omorganisationen av försvarets kassaväsende trädde i kraft, nämligen vid infanteriet den 1 juni 1947 och vid övriga delar av armén, flygvapnet och kustartilleriet den 1 juli 1947. Dessa data markera nämligen den formella ändring i deras ställning, som skedde i samband med omorganisationen av försvarets kassaväsende och som för deras del var en följd av att det med kassachefsställningen förenade ansvaret och arbetet långt tidigare stegvis glidit över från den ursprunglige kassachefen — regementsintendenten — till regementskassören.

Detta förhållande har även betydelse för bedömande av redan avgångna kassachefers pensionsfråga. Ett flertal äldre kassachefer ha nämligen avgått med en pension efter lönegraden Ma 6. Detta innebär, att de kassachefer, som måste avgå efter omorganisationen, varit med om de av olika anledningar tyngsta och svåraste åren inom försvarets kassaväsende utan att hänsyn härtill tagits vid bestämmandet av deras pensionsförhållanden. Rättvisan kräver, att de tillerkännas pension i enlighet med lönegraden Ma 8 i samband med retroaktivt verkande placering av kassacheferna i nämnda lönegrad.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

- att riksdagen måtte besluta,
- att kassacheferna vid försvarsväsendet placeras i lönegraden Ma 8,
- att denna lönegradsplacering göres retroaktivt verkande från den 1 juni respektive den 1 juli 1947
- samt att de kassachefer, vilka avgått med pension efter nyss nämnda data, tillerkännas pension enligt lönegraden Ma 8.

Stockholm den 30 mars 1949.

Ragn. Bergh.

Axel Mannerskantz.